

GPF-DOUZ.5132.8.2021
2021.251435.ŁUKO

Warszawa, dnia 23.08.2021 r.

Pan**M..... S.....****Decyzja nr 10/2021**
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2021 poz. 162), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku Pana M..... S..... o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznaje za prawidłowe stanowisko zawarte we wniosku z dnia 19 kwietnia 2021 r. złożonym przez Pana M..... S..... zgodnie z którym brak jest podstaw do uznania, że D..... Sp. z o.o. jest spółką jednoosobową i tym samym brak jest podstaw do objęcia wnioskodawcy obowiązkowymi ubezpieczeniami zdrowotnymi.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 19 kwietnia 2021 r. Pan M..... S....., zwany dalej „Przedsiębiorcą”, zwrócił się do Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu. Do wniosku został dołączony dowód uiszczenia opłaty w kwocie 40 zł. Śląski Oddział

Wojewódzki pismem z dnia 27 kwietnia 2021 r. przekazał wniosek Przedsiębiorcy do Centrali Funduszu. Pismem z dnia 25 maja 2021 r. znak: GPF-DOUZ.5132.8.2021 ŁUKO.153578.2021 Przedsiębiorca został wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniosku – wskazania numeru NIP. Wezwanie skierowane do Przedsiębiorcy zostało dwukrotnie zwrócone do Centrali Funduszu z adnotacją „brak nazwy instytucji” oraz „niepełny adres brak nr lokalu”. Pismem z dnia 15 lipca 2021 r. Przedsiębiorca uzupełnił brak formalny, wskazując, że jego numer NIP to, natomiast NIP D..... Sp. z o.o. to

W opisie stanu faktycznego Przedsiębiorca wskazał, że został powołany do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu jednoosobowego spółki pod nazwą D..... Sp. z o.o. Kapitał zakładowy spółki D..... Sp. z o.o. wynosi 50.000,00 zł i dzieli się na 1000 równych udziałów o wartości nominalnej 50,00 zł każdy. W okresie od dnia 26 kwietnia 2015 r. do dnia 28 marca 2019 r. – 10 udziałów w spółce posiadała jego małżonka A..... S..... Od dnia 29 marca 2019 r. w związku ze sprzedażą udziałów przez A..... S..... – 10 udziałów posiada T..... K..... M..... S..... posiada nieprzerwanie 990 udziałów w spółce pozostając większościovym udziałowcem. Niezależnie od powyższego Przedsiębiorca wykonuje jednoosobową działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Wobec tak przedstawionego stanu faktycznego Przedsiębiorca wnosi o udzielenie odpowiedzi na pytanie czy na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 81 ust. 2, art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych M..... S..... winien być traktowany jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. i w związku z tym podlegać obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząc pozarolniczą działalność gospodarczą?

Przedsiębiorca wskazał, że A..... S..... jest jego małżonką, a on sam jest większościovym udziałowcem spółki. Jako małżeństwo wspólnicy podejmowali zawsze wspólnie wszystkie decyzje związane zarówno z ich życiem prywatnym, rodzinnym jak i z wykonywaniem działalności gospodarczej, zarówno w formie działalności wykonywanej osobiście jak i w formie spółki kapitałowej. Powyższe jest całkowicie zrozumiałe biorąc pod uwagę okoliczność, iż Przedsiębiorca jako członek zarządu spółki może ponosić osobistą odpowiedzialność majątkową w przypadku braku możliwości zaspokojenia wierzycieli spółki majątkiem spółki. Biorąc pod uwagę świadomość wspólników dotycząc wpływu podejmowanych w spółce decyzji na de facto sytuację finansową rodziny, każda decyzja dotycząca jej działalności zapadała po wcześniejszym jej uzgodnieniu przez Przedsiębiorcę oraz A..... S..... Proces decyzyjny w spółce będącej spółką rodzinną zapadał zawsze w ramach wspólnie wypracowanego przez małżonków stanowiska. Nadto A..... S..... brała udział w nadzwyczajnych zgromadzeniach wspólników spółki. Podczas

podejmowania wszelkich uchwał w spółce A..... S..... mogła w zakresie posiadanych uprawnień zgłosić sprzeciw dotyczący odbycia zgromadzenia. Powyższe wskazuje na realny wpływ jaki wspólnik posiadał na działania i uchwały podejmowane przez spółkę. Wnioskodawca przywołuje również uchwałę nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie zobowiązania oraz obciążenie hipoteką majątku spółki. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki pod firmą D..... Sp. z o.o. na podstawie art. 230 Kodeksu spółek handlowych, wyraziło uchwałę zgodę na zaciągnięcie kredytu inwestycyjnego w wysokości 1.400.000,00 zł oraz na obciążenie majątku spółki tytułem zabezpieczenia przedmiotowego kredytu.

Od dnia 29 marca 2019 r. 10 udziałów w spółce należy do T..... K..... Wspólnik T.....K..... piastuje funkcję radcy prawnego w spółce na podstawie stosunku pracy. Jego wpływ na zakres podejmowanych decyzji w spółce jest kluczowy. Żadna bowiem decyzja oraz umowa związana z działalnością spółki nie zapada oraz nie zostaje zawarta bez zgody i weryfikacji formalnoprawnej radcy prawnego, który jest również wspólnikiem spółki.

Przedsiębiorca wskazał, że jego wątpliwość dotyczy treści art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, gdzie wspólnik jednoosobowej spółki kapitałowej uznawany jest za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność. Zgodnie z art. 4 par. 1 pkt 3 Kodeksu spółek handlowych spółką jednoosobową jest spółka kapitałowa, której wszystkie udziały albo akcje należą do jednego wspólnika albo akcjonariusza. Kodeks spółek handlowych przewiduje sytuacje, w których decyzje wspólników muszą zapadać jednomyślnie, a wtedy wspólnik posiadający nawet 1 proc. Zgromadzenia z treścią Art. 240 Kodeksu spółek handlowych uchwały można powziąć pomimo braku formalnego zwołania zgromadzenia wspólników, jeżeli cały kapitał zakładowy jest reprezentowany, a nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia lub wniesienia poszczególnych spraw do porządku obrad. Nadto wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 230 Kodeksu spółek handlowych rozporządzenie prawem lub zaciągnięcie zobowiązania do świadczenia o wartości dwukrotnie przewyższającej wysokość kapitału zakładowego wymaga uchwały wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie zawiera definicji jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, natomiast taką definicję zawiera art. 4 § 1 pkt 3 Kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym spółka jednoosobowa to spółka kapitałowa, której wszystkie udziały albo akcje należą do jednego wspólnika. Przedsiębiorca wskazuje, iż na tle art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych pojęcie „prowadzenie działalności pozarolniczej” jest pojęciem szerszym od działalności gospodarczej określonej w art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Do pojęcia działalności gospodarczej w powyższym (wąskim) rozumieniu ustawa

o systemie ubezpieczeń społecznych odwołuje się tylko w art. 8 ust. 6 pkt 1, a w pozostałych punktach tego przepisu wymienia osoby nieprowadzące działalności gospodarczej w ścisłym znaczeniu tego pojęcia. Właśnie w kręgu tych osób znajduje się w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wspólnik jednoosobowej spółki z o.o., który jest objęty obowiązkiem ubezpieczenia bez względu na fakt prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższy przepis został wprowadzony od dnia 1 stycznia 2003 r. ustawą z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, a jego celem było rozszerzenie obowiązku ubezpieczenia społecznego w przypadku jednoosobowych spółek z o.o. aby nie musieli oni w celu objęcia ubezpieczeniem zawierać umów z własną spółką. Zgodnie zaś z powołanym już art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Powyższe wynika m. in. z wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 lipca 2019 r. III AUa 424/19. Dlatego też objęcie udziałów, choćby w nieznaczej części, w spółce przez innych udziałowców należy uznać za okoliczność wyłączającą zastosowanie ww. przepisu art. 8 ust. 6 pkt 4. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osobami z nimi współpracującymi. Stosowanie do treści art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej i partnerskiej.

Zdaniem Przedsiębiorcy, w niniejszej sprawie powstaje pytanie czy w świetle przepisów ubezpieczeniowych D..... Sp. z o.o. jest spółką dwuosobową czy jednoosobową? Odpowiedź na pytanie, kiedy spółka powinna być uznana za wieloosobową, a kiedy za „niemal jednoosobową” nie jest jednoznaczna. Należy zwrócić uwagę, że podział udziałów stanowi owoc wewnętrznych ustaleń wspólników, często także ich możliwości finansowych decydujących o tym, w jakim stopniu każdy wspólnik w stanie zaangażować się kapitałowo. Poza tym pozycję wspólników mogą często determinować ich osobiste uprawnienia (niezależnie od posiadanych udziałów) np. w związku z funkcją Radcy Prawnego w spółce bądź bycie małżonkiem. Zakres kompetencji i podział obowiązków nie odpowiada tym samym wartości udziałów objętych przez poszczególnych wspólników. W takim przypadku oczywistym jest, że proces decyzyjny zapada z udziałem małżonka lub profesjonalnego prawnika, który bierze czynny udział w procesie decyzyjnym.

We własnym stanowisku w sprawie Przedsiębiorca wskazał, że jego zdaniem brak jest podstaw do uznania, że D..... Sp. z o.o. jest spółką jednoosobową i tym samym brak jest podstaw do objęcia Przedsiębiorcy obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym.

Prezes NFZ, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109 a ustawy o świadczeniach Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Prezesa NFZ stanowisko Przedsiębiorcy, zawarte we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu, zgodnie z którym brak jest podstaw do uznania, że D..... Sp. z o.o. jest spółką jednoosobową i tym samym brak jest podstaw do objęcia Przedsiębiorcy obowiązkowymi ubezpieczeniami zdrowotnymi, jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Na podstawie art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach, użyte w niej określenie osoby prowadzącej działalność pozarolniczą oznacza osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o sus”. Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o sus, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się m.in. wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W myśl art. 69 ust. 1 ustawy o świadczeniach, obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących działalność pozarolniczą powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym. Na podstawie art. 13 pkt 4 ustawy o sus, obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące działalność pozarolniczą od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania.

Regulacja wynikająca z art. 8 pkt 1 lit c w zw. z art. 11 jak i art. 1 a pkt 1 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28 poz. 153, z późn. zm.) uzależniała objęcie osób prowadzących działalność gospodarczą ubezpieczeniem zdrowotnym niezależnie od posiadanych już tytułów do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, od spełnienia warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym było więc uzależnione od spełnienia kryterium przedsiębiorcy określony w ustawie o sus. Możliwość objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym wspólników jednoosobowej spółki z o.o. pojawiła się od dnia 1 stycznia 2003 r. w związku z nowelizacją art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o sus. Przepisy stanowiące o obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego jednoosobowych wspólników spółki z o.o. obowiązują nieprzerwanie od dnia 1 stycznia 2003 r., na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, poz.

391 z późn. zm.) - art. 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 12 ust. 1, zawiera je także aktualnie obowiązująca ustawa o świadczeniach w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit c w zw. z art. 69 ust. 1.

Jako że Przedsiębiorca nie posiada 100% udziałów w spółce z o.o., nie posiada również statusu wspólnika jednoosobowej spółki z o.o. i tym samym, nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Dlatego też, należy uznać za prawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy zawarte we wniosku z dnia 19 kwietnia 2021 r. zgodnie z którym brak jest podstaw do uznania, że D..... Sp. z o.o. jest spółką jednoosobową i tym samym brak jest podstaw do objęcia Przedsiębiorcy obowiązkowymi ubezpieczeniami zdrowotnymi.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało postanowić jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735), zwanej dalej „KPA” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy; albo
- 2) na podstawie art. 127a KPA, w zw. z art. 127 § 3 KPA, prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna; albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

Decyzję otrzymują:

- 1) Pan M..... S.....;
- 2) A/a.